

404.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 24 kwietnia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zwrotu kosztów z tytułu świadczeń na opiekę społeczną, przewidzianych ustawą z dn. 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej.

Na podstawie art. 24 ustawy z dn. 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. № 92 poz. 726) zarządza się w wykonaniu ustępu ostatniego art. 4, art. 5, art. 10, art. 12 i 14 tejże ustawy co następuje:

§ 1. Gminy wiejskie i miejskie zobowiązane są od dnia 21 marca 1924 r. do zwrotu kosztów opieki tymczasowej z zachowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Gmina, zobowiązana do okazania opieki tymczasowej, może zażądać zwrotu kosztów, poniesionych na sprawowanie opieki od gminy, zobowiązanej do okazania opieki trwałej, jeżeli po przeprowadzeniu dochodzenia stwierdzi:

- a) że na terenie gminy opieki tymczasowej nie ma osób fizycznych lub prawnych, zobowiązanych z tytułu ustaw cywilnych, lub innych tytułów prawnych do zaspakajania niezbędnych potrzeb osoby wspieranej, albo też, że nie jest wogóle wiadomem o istnieniu takich osób,
- b) że osoby fizyczne i prawne, wymienione w punkcie a) zwrotu kosztów opieki odmówiły.

§ 3. W każdym wypadku, kiedy wspierana osoba posiada osoby fizyczne lub prawne, zobowiązane z tytułu ustaw cywilnych lub innych tytułów prawnych do zaspakajania jej niezbędnych potrzeb, gmina, sprawująca opiekę tymczasową, żądając zwrotu kosztów, poniesionych na sprawowanie opieki od gminy, zobowiązanej do okazania opieki trwałej, winna jest podać wszystkie znane jej dane, dotyczące tych ostatnich osób, w szczególności imiona ich, nazwiska, bądź nazwę osoby prawnej oraz ich adresy, oraz winna szczegółowo podać wszystkie te okoliczności, które spowodowały konieczność udzielenia opieki.

§ 4. Gmina, zobowiązana do okazania opieki tymczasowej, winna jest rozpocząć dochodzenie w sprawie ustalenia gminy, zobowiązanej do okazania opieki trwałej w terminie miesięcznym, poczynając od dnia powstania tytułu do roszczenia o zwrot poniesionego wydatku. Gmina, zobowiązana do okazania opieki trwałej, do której zwrócono się z roszczeniem o zwrot wydatków, lub do której zwrócono się z żądaniem wyjaśnień, dotyczących osób, nad którymi roztoczono opiekę, winna roszczenie rozpatrzyć bądź też udzielić wyjaśnień na piśmie w terminie miesięcznym.

§ 5. Przy ustalaniu wysokości roszczenia za okazaną opiekę zakładową koszt dzienny opieki, podlegający zwrotowi, nie może przekraczać przeciętnego kosztu utrzymania w zakładzie.

Przeciętny koszt dzienny utrzymania w zakładzie, brany za podstawę obliczeń, obejmuje wydatki na pożywienie, światło, opał i pranie w zakładzie, na administrację zakładu, na opiekę lekarską i pomoce wychowawczo-szkolne.

Najwyższy koszt dziennego utrzymania, podlegający zwrotowi, nie może z mocy niniejszego rozporządzenia przewyższać stawki, której wysokość ustalać będzie Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Wszelkie wydatki, poniesione na okazanie niezbędnej pomocy poza-zakładowej lub w związku z opieką zakładową, ale nieobjęte sumą kosztów dziennego utrzymania, obliczoną stosownie do postanowień § 5 niniejszego rozporządzenia, podlegają zwrotowi na zasadzie przedstawionych dowodów, stwierdzających poniesienie wydatku.

§ 7. Wysokość sumy, podlegająca zwrotowi z tytułu zwrotu kosztów poniesionych na okazanie opieki, w żadnym wypadku nie może przewyższać rzeczywistych i koniecznych kosztów poniesionych przez gminę.

§ 8. Prawo żądania od gmin, zobowiązanych do okazania opieki trwałej, oraz od osób fizycznych i prawnych, zobowiązanych do opieki w myśl ustaw cywilnych bądź innych tytułów prawnych, niewymienionych w ustawie z dn. 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej, zwrotu kosztów, poniesionych na sprawowanie opieki zakładowej, przysługuje również Państwu oraz powiatowym i wojewódzkim związkom komunalnym.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon

Minister Spraw Wewnętrznych: Z. Hübner

405.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 26 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie ustanowienia ulgowych opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych, oraz ustanowienie terminu płatności wzmiankowanych opłat (normalnych i ulgowych).

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośred-

nictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. № 11, poz. 127) i art. 3 dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. № 29, poz. 93), zarządza się w uzupełnienie § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zastosowania stałej jednostki (franka złotej) do opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych (Dz. U. R. P. № 33, poz. 345) i §§ 1 i 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 marca 1923 r. w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników, poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. № 28, poz. 176) co następuje:

§ 1. Pracodawca, który jednocześnie przyjął do pracy od 5 do 20 pracowników, z pośród osób zapotrzebowanych przez niego jednorazowo w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy i poleconych

przez takiż urząd, obowiązany jest wypłacić urzędowi polecającemu 35 groszy za każdego przyjętego pracownika. W razie przyjęcia w analogicznych warunkach powyżej 20 pracowników, odnośna opłata za każdego z tych pracowników obniża się do 20 groszy.

§ 2. Zarówno opłaty powyższe, jak i opłata, ustanowiona w § 1 wyżej powołanego rozporządzenia z dn. 9 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 345), winny być uiszczane najpóźniej do dnia 14 od daty przyjęcia do pracy kandydatów, polecanych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy. Opłata ustanowiona w § 4 wyżej zacytowanego rozporządzenia z dn. 3 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 176), winna być uiszczana w terminach, które będą ustalone łącznie z wysokością tej opłaty trybem, wskazanym w tymże paragrafie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

G. Simon

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

24365 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 groszy.

OD ADMINISTRACJI: PP. Prenumeratorów, zalegających w opłacie, Administracja Dz. Ustaw prosi o wpłacanie należności za Dz. Ustaw:

dopłata do I kwartału	60 groszy
prenumerata za II kwartał	3 zł. 35 „
skorowidz za II półrocze 1923 r.	35 „

PP. prenumeratory nowoprzybywający wpłacają po 3 zł. 35 gr. za każdy kwartał (t. j. I i II).